

[Gert Petersen]

særlig grund til at lægge sig på sinde, hvad der blev sagt. Jeg citerer:

»Det er på tide, at der tages fat på gennemførelse af en retfærdig og solidarisk skattepolitik. Der må sikres ligestilling mellem lejere og ejere bl. a. gennem effektiv beskatning af de reelle kapitalgevinster på jord og fast ejendom, ud over hvad der følger af den almindelige prisudvikling i samfundet.

En skattereform må medføre, at der sker en betydelig sanering af de asociale skattefradrag, først og fremmest ved ophævelse over en kortere årrække af den nuværende rentefradragsordning. Der må samtidig gennemføres en mere effektiv skatteligning af det private erhvervsliv og en lettelse af skattebyrden for folk med små indkomster og mellemindkomster. De nuværende skattefrie fonde, pensionskasser m.v. må underkastes beskatning.« °

Socialistisk folkeparti er helt rede til at forhandle med regeringen om en skattereform efter disse retningslinjer i dette folketingsår.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg har bemærket, at man diskuterer herinde, om militæruddgifterne det kommende år – i øjeblikket er de vist på 7,3 mia kr. – skal forhøjes til 8,1 eller 8,4 mia kr., og det er blevet gjort til en stor, stor sag. Jeg synes nok, at der er al grund til i den nuværende situation at gå den modsatte vej og skære ned på militæruddgifterne, ikke blot af indenrigspolitiske grunde. Så voldsomt, som der er blevet skåret ned på de sociale og uddannelsesmæssige udgifter osv., kan man ikke tillade sig bare at frede militæruddgifterne. Det er det, der sker, hvis man vil indeksregulere dem og fastholde dem. Også af internationale årsager må man skære ned på militæruddgifterne. Det er utroligt, at man kan bilde sig ind, at den nuværende kaprustning tjener og støtter freden. Der er al grund til, hvis man virkelig vil have afspænding, at tage et initiativ og gå den modsatte vej med militæruddgifterne, nemlig skære dem ned.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der har jo efter åbningstalen lydt megen kritik af talen. Det er normalt. Talen var, som den slags plejer at være – noget længere måske, men ellers adskilte den sig ikke fra så mange andre åbningstaler. Måske gjorde den

det dog markant på ét punkt. Det var i hvert fald ikke en åbningstale, der lagde op til valg. Det var en åbningstale, der var totalt blottet for politisk polemik, en tale, der lagde op til, at dette folketingsår skulle være et arbejdsår.

Der har været flere interessante kommentarer til åbningstalen, men den mest fantasifulde synes jeg nok hr. Gert Petersen bidrog med, da han her i dag på basis af åbningstalen sammenlignede statsminister Anker Jørgensen med Margaret Thatcher i England. Jeg var aldrig selv kommet på sammenligningen. Jeg synes, den er temmelig opsigtsvækkende.

Specielt fra partiet venstre har der lydt meget skarpe angreb på regeringen og på statsministeren. Hr. Ellemann-Jensen beskæftigede sig med begrebet danmarkisering – et begreb, som er så upræcist, at det virkelig giver et meget solidt grundlag for løbsagtig polemik, og det benyttede hr. Ellemann-Jensen sig så af. Jeg vil gerne sige, at det, som hr. Ellemann-Jensens tale efterlod hos mig, var et indtryk af, at dansk politik plages af en tiltagende uffeellemannisering.

Uffeellemannisering består af to hovedbestanddele. For det første, at man helt og aldeles lukker øjnene for eget medansvar for den økonomiske politik og den økonomiske udvikling – demonstreret af, at man så sent som for et år siden havde medlemskab i regeringen. For det andet består uffeellemanniseringen af, at man på den ene side beskriver landets økonomi og landets økonomiske politik på den mest nedvurderende måde, samtidig med at man på den anden side, når det drejer sig om forsvarspolitikken, fremhæver, at Danmark er det rigeste land i NATO. Dermed begrundes man forøgede forsvarsudgifter.

Jeg synes ikke, at metoden er velvalgt i den situation, vi er i, og jeg må forstå på forskellige udtalelser fra venstrefolk – ikke her i dag, men i forbindelse med kongressen – at det, det egentlig drejer sig om for partiet venstre, er at fremprovokere et statsminister-skifte og et valg nu. Heroverfor vil jeg gerne sige på det radikale venstres vegne, at valg er ingen løsning, det ville kun bidrage til at forøge problemerne.

Vi havde i Danmark valg i 1971 og i 1973 og i 1975 og i 1977 og i 1979. Vi har ikke haft det i 1980, skal heller ikke have det. Vi